

[Erling Olsen]

ønsket at opgive naturgassen. Den finder det fortsat af væsentlig betydning for vores forsyningsikkerhed, at gassen føres i land, naturligvis under forudsætning af, at priser og leveringsbetingelser bliver rimelige.

Ud fra de senest foreliggende meldinger har regeringen og socialdemokratiet noteret sig, at man på forsvarlig vis kan skubbe investeringerne et par år længere ud i tiden, samt at man med fordel kan dele naturgasinvesteringerne op i trin, også kaldet etaper. Denne trindeling betyder, at der i tiden indtil 1985 skal bruges væsentligt mindre beløb end oprindelig antaget, således at investeringsrammen belastes mindre. Derudover betyder den, at forrentningen af de investerede midler bliver bedre, når man i første trin navnlig fører gassen til storbyområder, hvor man i forvejen har et røret til fordeling af gassen.

Endvidere giver udskyldelsen af starttidspunktet en mulighed for, at danske virksomheder kan komme ind i billedet som leverandører af materialer, og at dansk arbejdskraft kan blive beskæftiget i højere grad, således at naturgasprojektet i den nye udformning kan blive mindre valutakrævende og mere beskæftigelseskabende, end det var i den oprindelige. Hvorom alting er: ved at trinlede naturgasprojektet og skubbe det et par år ud i tiden kan der inden for rammerne skaffes plads til både gas og bro, uden at det går katastrofalt ud over det offentlige anlægsprogram i øvrigt.

Det tredje budskab, om en fordomsfri nyvurdering af det samlede offentlige anlægsbudget, har regeringen også taget alvorligt. Det er sket ved at gå ud fra et absolut mindstemål for hvert område og dernæst placere en række tillæg, ikke mindst ud fra, hvad hensynet til valutastillingen og navnlig hensynet til at bedre beskæftigelsen måtte gøre ønskeligt; og den omstændighed, at man har satset på områder, hvor valutaforbruget var forholdsvis lavt og beskæftigelsesvirkningerne forholdsvis store, er igen med til at understrege, hvor stor vægt regeringen og socialdemokratiet lægger på hensynet til beskæftigelsen. Ud over investeringsudgifternes mere direkte valutaforbrug og lønudgifterne har man været opmærksom på de offentlige anlægsudgifters betydning som grundlægsinvesteringer for erhvervsudviklingen, ikke mindst i egnsudviklingsområderne.

Til sidst er det meget vigtigt at notere sig, at dette er et udspil fra regeringen og fra socialdemokratiet. Det er et udspil i den forstand, at det viser, hvad det er, regeringen og socialdemokratiet vil, men det er også udtryk for en erkendelse af, at skal folkestyret fungere, er man nødt til at bøje viljerne mod hinanden, og derfor ligger der i dette udspil både en markering af, hvad regeringspartiet vil, og en åbenhed over for de ønsker, man måtte have fra anden side. Man ønsker en tilbagemelding fra folketinget, som kan få indflydelse på udformningen af den kommende finanslov og de kommende budgetoverslag, og det er bl.a. derfor, vi i socialdemokratiet nu med spænding og opmærksomhed vil høre på, hvad man fra andre partier vil.

Maisted (FP):

Forudsætningerne for denne ønskeseddel, eller som nogle har kaldt den: et drømmesyn for finansministeren, er ligesom trængt noget i baggrunden. Vi kan alle sammen stille nogle ønsker op, og her er altså spørgsmålet, om vi skal investere 164 mia kr. eller 1 kr. 65 øre i de næste 8 år. Det allervigtigste er selvfølgelig, at vi ved, hvilken økonomisk politik der vil blive ført. Jeg ved ikke, om finansministeren har fået dette udarbejdet i 1. april 1977-priser, for at vi kunne undgå nogle af de alvorlige problemer, der er for fremtiden.

Vi må først have at vide: hvad forstår finansministeren ved et forsvarligt omfang af betalingsbalanceunderskuddet i 1980'erne? Vi må vide, hvad socialdemokratiets politiske ordfører, hr. Erling Olsen, mener, når han skriver og udtaler sig om, at den danske befolkning må gå kraftigt ned i levestandard. Og hvordan er forventningerne til erhvervslivets investeringer? For det er unægtelig at stille tingene noget på hovedet, når man begynder at tale om offentlige investeringer, uden at man forud har diskuteret, om der er de fornødne erhvervsinvesteringer til at sikre, at vi overhovedet har råd til at foretage nogle investeringer.

Finansministeren har jo også nogle teorier på dette punkt. For det første siger finansministeren i sin redegørelse, at da der var rigtig fart på i 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne, var der skam ikke plads til offentlige investeringer, da skulle pengene bruges